

Inspektørs Ansættelse ingenlunde først opstaaet hos Udvalget, men har allerede tidligere været næret i Kommunen, og navnlig er det af flere af Kommunens ansæete Borgere lagt mig personligt paa Sinde, at man endelig maatte stille Ordenspolitiet fra Opdagelsespolitiet, idet man frygtede for, at Ordenspolitikets Stilling til Borgerne og til Kommunen i det Hele vilde blive mindre god, dersom disse to Tjenstgrene forenedes under een Embedsmand. Ganst vist vil det ikke kunne volde Politidirektøren nogen Vanstelighebed at udtage et lille Antal af særdeles dertil skikede Betjente, for at stille dem til Opdagelsesinspektørens Raadighed. Det behøver ikke at være noget stort Antal. 36 Mand vilde jo altid staae til Hovedstationens Raadighed; jeg tænker mig, at 5, 6 eller 8 i det Høieste kunde være fornødne for Opdagelsesinspektøren, og dette Antal maa uden Vanstelighebed kunne undværes.

Jeg takker ogsaa den ærede 4de Landsthingsmand for 8de Kredts (Brocksdoff), fordi han har henledet Opmærksomheden paa en Sætning i Udvalgets Betænkning, paa hvilken Udvalget særdeles puffer Opmærksomheden fæstet, nemlig paa deis Yttringer om de ringe Lønninger, som i det meddeelte Regulativ ere ansatte for de lavere Bestillingsmænd. Naar den ærede Landsthingsmand har spurgt, hvorfor vi meest have opholdt os ved Sergeanterne og især havde puffed deres Lønning forbedret, saa kan jeg let forklare dette. For det Første ere jo Sergeanterne Konstablernes nærmeste Foresatte; det er altsaa dobbelt vigtigt, at de ere ubestikkelige Mænd; thi ere de først demoraliserede, saa gaaer det hurtigt nedad. Men dertil kommer ogsaa, at Sergeanterne i Reglen vilde være ikke blot de dygtigste Betjente, men ogsaa de ældste; de vilde i Reglen være gifte og have Familie, og altsaa vilde de meest trænge til en forbedret Lønning, medens man jo derimod tænker sig, i alt Fald en meget stor Deel af Konstablerne som ganst unge Mænd, der netop have udtjent deres Vernepligt, og disse vilde langt lettere kunne leve af 300—350 Rd. end den ældre Sergeant af 6—700 Rd. Jeg troer forøvrigt ikke, at det let lader sig gjøre at indføre Noget derom i Loven. Udvalget har disputeret om at hænge det hele

Regulativ ved Loven og bringe det under Thingets Afstemning. Den høitæredede Justitsminister har fraraadet dette, fordi det er meget slemt at faae alle disse smaa, enkelte Bestemmelser op-høiede til Lov, da de saa ikke kunne forandres undtagen ved en ny Lov, og Erfaringen naturligviis først kan afgjøre, om flere af dem ere saa brugelige, som de nu see ud til. Udvalget har fundet den høitæredede Justitsministers Indsigelse fuldkommen begrundet og derfor frasat dette Forsæt. Men naar Regulativet ikke skal behandles som Lov, kan man vansteligligt bringe de enkelte Lønningsbestemmelser under Afstemning i Thinget. Det maa være Regulativet forbeholdt at fastsætte disse, og man kan vistnok nære det Haab, at naar Erfaringen viser, at de ere for knappe, vil den offentlige Stemme her i Hovedstaden ikke forsomme at paatale det og bevæge Kommunalbestyrelsen til at foretage Forandring deri. Det er en Forandring, som man altid let vil opnaae den høitæredede Justitsministers Samtykke til at optage i Regulativet. Jeg troer altsaa, at den Form, hvori den ærede Landsthingsmand har bragt dette Spørgsmaal frem, er den heldigste. Han har bragt det under offentlig Omtale her i Thinget, udtalt meget stærkt og varmt, at disse Folks Raar snart vilde trænge til at forbedres. Jeg tvivler ikke paa, at hans Yttringer vilde henlede den almindelige Opmærksomhed derpaa, og man tør maaskee allerede haabe, at naar Regulativet kommer til endelig Forhandling i Borgerrepræsentationen, vil ogsaa der løfte sig Stemmer derfor.

Jeg vender mig endelig til den ærede 4de Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Madvig). Det har unegtelig overrasket mig en lille Smule at høre den ærede Landsthingsmand optræde mod den tredie Inspektør; thi jeg skulde tage meget feil, om det ikke var den ærede Landsthingsmand selv, som ved første Behandling var den Første, som yttrede dette Navn, og bragte en saadan Embedsmand i Forslag istedet for Vicepolitidirektøren. Jeg skal nu aldeles ikke bebreide ham, at han ved nyere Overveelse har forandret sin Mening, men han vil vistnok heller ikke fortænke Udvalget i, at det holder fast ved sin, som virkelig er fremgaaet af en omhyggelig Overveelse. Den ærede